

راش

🔗 موفقیت «پسر دریا» در سئول

فیلم پویانمایی «پسر دریا» به کارگردانی عباس جلالی یکتا جایزه بهترین فیلم آسیایی بخش ویژه فیلم‌های کودک و نوجوان جشنواره فیلم پویانمایی و کارتون سئول را دریافت کرد.

آن‌طور که هنرآلاین گزارش داده، در بیست‌وسومین دوره جشنواره فیلم پویانمایی و کارتون سئول SICAF که از ۲۶ تا ۳۰ تیرماه در پایتخت کره جنوبی برگزار شد، فیلم پویانمایی «پسر دریا» ساخته عباس جلالی یکتا تولید مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی تهیه شده، ضمن نمایش در بخش مسابقه فیلم‌های کودک و نوجوان این رویداد، موفق به کسب جایزه نقدی بهترین فیلم آسیایی جشنواره شد.

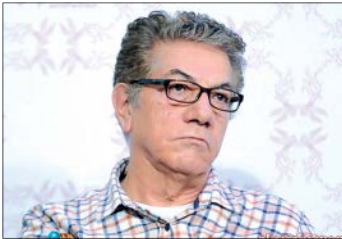
در خلاصه داستان این فیلم پویانمایی آمده است: «زن و شوهری به همراه پسری، روی دیوار زندگی می‌کنند. حضور پسر کم‌کم تغییریاتی در زندگی آنها ایجاد می‌کند و باقی ماجراها.

🔗 کمک مالی بلاعوض

به فیلم اولی‌ها

فیلمبردار سینما گفت: وزارت ارشاد می‌تواند کمک مالی بلاعوض را با هدف ارتقای فرهنگ اجتماعی به فیلم اولی‌ها اختصاص دهد.

آن‌طور که سینماپرس گزارش داده، علیرضا زرین‌دست، فیلمبردار سینمای ایران درباره گران شدن و در پی آن دشوار شدن تولید

در سینما به‌خصوص برای فیلم اولی‌های مستعد گفت: آسان شدن فیلمسازی در گرو آسان‌شدن دیگر فعالیت‌های صنفی و اجتماعی است؛ به‌عنوان نمونه اگر گریاه حمل و نقل و در کل زندگی ارزان‌شود، فیلمسازی نیز ارزان خواهد شد. فیلمسازی تحت تأثیر جامعه گران امروز ماست. پس در این شرایط آسان و ارزان نخواهد بود.

او ادامه داد: هر فیلم اولی این را نباید فراموش کند که سینما هنر گرانی است و این اجتناب‌ناپذیر است. او باید در ذهنش تحلیل‌شود و بعد به سمت ساخت فیلم اولش بیاید؛ چون ما در زمانه‌ای نیستیم که بتوان از کسی خواست مجانی کار کند. ممکن است یک بار این اتفاق بیفتد، اما اصلا تداوم نخواهد داشت.

زرین‌دست افزود: اگر قرار باشد فیلمسازی برای فیلم اولی‌ها ساده‌تر شود، به سیستم تولید فیلم در وزارت ارشاد، قیاریی و... برمی‌گردد. این‌ها باید بخشی را ایجاد کنند که در آن برای فیلم اولی‌ها کمک مالی بلاعوض به عنوان سرمایه‌گذاری را به‌هدف ارتقای فرهنگ اجتماعی در نظر بگیرند. البته اجرای آن باید کاملا حساب شده و با برنامه‌ریزی دقیق باشد؛ چون در کشور ما این‌قدر بعضی‌ها زرنگ هستند که زود پیدا می‌شوند و پول را می‌گیرند بعد هم خروجی خوبی ندارند و سربقیه بی‌کله می‌ماند.

مبارزه می‌کند. این فیلم در اولین حضور بین المللی خود، در میان هفت فیلم مستند هفته منتقدان جشنواره لوکارنو سوئیس قرار گرفت. این فیلم همچنین برنده جوایز متعدد داخلی از جشنواره بین‌المللی «سینماحقیقت» و جشنواره فیلم «مقاومت» شده است.

چشم امید به مهدویان

تنها برگ برنده باقیمانده سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر در ادامه اکران‌های سال، تازه‌ترین فیلم محمدحسین مهدویان است؛ ماجرای نیمروز؛ رد خون می‌تواند جان تازه‌ای به گیشه‌خرخت باقی سال دهد و فروش بالایی در گیشه داشته باشد. تماشاگرانی که قسمت اول فیلم را دوست داشتند، بی‌صبرانه منتظر تماشای این‌قسمت هستند.

هرچند از این‌که از میان ۲۴ فیلم هنوز اکران نشده جشنواره، فقط دلخوش به یک فیلم برای فروش بالا و موفقیت‌آمیز در گیشه باشیم، یعنی یک جای کار در سینمای ما به‌طور اساسی می‌لنگد؛ توجه تام و تمام به مخاطب.

🔗 امیدهای غیرجشنواره‌ای

آنچه مسلم است، همه محصولات سینمایی سال در جشنواره حاضر نمی‌شوند. بنابراین می‌توان تا حدودی امید داشت فیلم‌هایی خارج از جریان جشنواره، کمک حال اکران و گیشه در باقی سال باشند.

البته اوضاع در این‌قسمت هم چندان خوش خوشان نیست و فقط به دو فیلم پرفروش برمی‌خوریم؛ زرنظر (مجید صالحی) که رضا عطاران از چهره‌های محبوب و پولساز و بفروش این سال‌های سینمای ایران - نقش اصلی‌ان را بازی می‌کند و اکران آن می‌تواند، حتی برای فیلم‌های پرفروش اول سال، یک تنه خط و نشان بکشد- دیگری هم فیلم تازه مصطفی کیایی، کم‌دی (مطرب) است که با بازی پرویز پرستویی و الناز شاکردوست، قطعا تماشاگران زیادی را به سالن سینما می‌کشاند.

به‌جز این دو فیلم، احتمالا فیلم‌هایی چون مصائب شیرین (علیرضا داوودنژاد)، سراسر شب (فرزاد مومتن) و روسی (امیرحسین ثقفی) هم در ادامه سال اکران شوند که بعید است هیچ‌کدام فیلم پرفروشی باشند. در این‌چند وقت اخیر چند فیلم دیگر هم تولید شده یا در دست ساخت هستند همچون خط استوا (اصغر نعیمی)، چشم و گوش بسته (فرزاد مومتن) و دوزیست (برزو نیک‌نژاد) و خوب بد جلف؛ ارتش سری (پیمان قاسمخانی) که احتمالا اکران آنها به امسال قد ندهد و در سال آینده روی پرده بروند.

چند فیلم ایرانی هم در جشنواره جهانی فیلم فجر حاضر بودند، همچون جهان با من برقص (سروش صحت)، بی‌حسی موضعی (حسین مهکام)، زعفرانیه ۱۴ تیر (سیدعلی هاشمی) و طلاقم بده به خاطر گریه‌ها (محمدعلی سجادی) که از آنها هم فیلم چندان پرفروشی در نمی‌آید.

موفقیت کامل در گیشه خواهد شد. 🔗

بحران گیشه در نیمه دوم سال

با اکران فیلم‌های پرفروش در چند ماه اول سال، دست سینما در باقی سال خالی‌تر می‌شود

🔗 سینمایی که سیاستگذاری و سازوکار درست و کاملی در تولید و اکران نداشته باشد، وضعیتش می‌شود همین؛ تقریباً هرچه فیلم پرمخاطب و با ظرفیت فروش بالا بوده در نوروز و اکران عیدفطر، روی پرده سینما رفته است و محدود فیلم‌هایی با احتمال فروش بالا مانده‌اند که هنوز اکران نشده‌اند.

نتیجه این‌که طبق عبارتی کلیشه‌ای اما واقعی، دست سینمای ما از نظر فیلم‌های پرمخاطب و پرفروش در نیمه دوم سال و حتی زودتر و در اواخر همین نیمه اول، خالی است و این یعنی نگرانی سینماداران و اقبال لرازان تماشاگران و بی‌رونقی گیشه.

سیاستگذاری مناسب تقریباً توسط سینماداران هم اتفاق می‌افتد و کمتر صاحب سالن سینمایی به این فکر می‌کند که درصورت تجمع فیلم‌های پرفروش در ابتدای سال، چند فیلم پرفروش برای ماه‌ها و دیگر روزهای سال باقی می‌ماند. انگار آن شوق و ولع آغازین هر سال، که حس و حالی مشترک میان صاحبان آثار سینمایی، پخش‌کننده‌ها و سینماداران وجود دارد، مانع از دوراندیشی و برنامه‌ریزی برای دیگر فصول سال می‌شود. می‌خواهیم نگاهی داشته باشیم به این‌که چند فیلم با متر و معیاری جذب تماشاگر و با احتمال فروش بالا از ابتدای سال تاکنون اکران شده‌اند و چند فیلم احتمالاً پرفروش دیگر برای باقی سال داریم. با مروری اجمالی به فیلم‌های اکران شده و هنوز اکران نشده، اوضاع چندان امیدوارکننده نیست و به احتمال فراوان به‌جز فروش بالای در نهایت دو سه فیلم، نباید شاهد رونق گیشه در نیمه دوم سال باشیم.

🔗 جشنواره‌ای‌های اکران شده

فیلم متری شیش و نیم به دلیل دریافت سیمرغ بلورین بهترین فیلم سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر از نگاه مخاطب شایسته اکران تئورزی بود و به لحاظ قاعده شورای صنفی نمایش هم این صلاحیت را داشت. به‌جز این فیلم که با فروش ۲۷ میلیارد تومانی، بسیار در گیشه موفق عمل کرد، سرخپوست، شبی که ماه کامل شد، غلامرضا تختی و

آن بعید است.

سال دوم دانشکده من (رسول صدرعاملی) احتمالاً انتخاب برخی مخاطبان برای تماشا خواهد بود. اما درباره فروش خوب و حتی متوسط آن در گیشه نظری نداریم. هرچند صدرعاملی پیشتر و سال‌ها پیش فیلم‌های پرمخاطب و محبوبی چون گل‌های داوودی و من ترانه ۱۵ سال دارم را ساخته بود. سمفونی نهم (محمدرضا هنرمند) احتمالاً

اما ببینیم دیگر فیلم‌های سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر که هنوز اکران نشده‌اند، چند مرده حلاج هستند و آیا چیزی از آنها برای فروش در باقی سال در می‌آید یا نه. توجه داشته باشید بحث اینجا بر سر ارزش هنری این آثار نیست، بلکه سنجش آنها در زمینه فروش و جذب طیف وسیع‌تری از مخاطبان است. مواجهه تماشاگران جشنواره با این فیلم‌ها یکی از ملاک‌های اصلی این احتمال و پیش‌بینی است.

آشفتنکی (فریدون جیرانی) در جشنواره فجر با اقبال روبه‌رو نشد و بعید هم است در اکران، گیشه موفق داشته باشد. بنفشه آفریقایی (مونا زندی حقیقی) هم به‌طور حتم برای گیشه ساخته نشده و نباید انتظار فروش خوب آن را داشته باشیم. ۲۳ نفر (مهدی جعفری) هم گرچه فیلم استاندارد در حوزه سینمای دفاع مقدس است، اما چهره‌ای برای فروش ندارد.

تیغ و ترمه (کیومرث پوراحمد) حتی با وجود تغییریاتی نسبت به نسخه جشنواره، هیچ نشانی از فیلم پرفروش ندارد. جمشیدیه (یلدا جلیلی) هم فیلمی نیست که بتوان از آن انتظار اثری پرفروش را داشت. خون خدا (مرتضی‌علی عباس میرزایی) برخلاف فیلم اول کارگردان (انزوا)، قصه جذاب و پرکششی ندارد و تصور فروش خوب در گیشه برای